

[Øllgaard]

drejer sig om, skal tjene til at rydde op i denne højrentegæld, men at det, som i øvrigt skal hjælpe landbruget, er den udmærkede og fornuftige økonomiske politik, som regeringen i det store og hele i øvrigt er i gang med.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bjørn Poulsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg har ved tidligere lejligheder spurgt hr. Øllgaard, om han kunne fortælle mig, hvilken rentesats dansk landbrugs animalske produktion kan overleve ved. Kan jeg ikke bare for en enkelt gangs skyld få ét svar på det i stedet for alle de andre omgange tågesnak, som vi normalt får? Kom med et enkelt bud, og jeg skal nok vejlede med at sige: 3-4 pct.

Halvgaard (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot henvise til mit indlæg ved behandlingen af ændringsforslagene og dermed konkludere, at vi må stemme imod forslaget, da man ikke kan imødekomme vore ønsker.

Da nu lovforslaget sandsynligvis ikke vedtages i dag, vil jeg opfordre landbrugsministeren til at tage forslaget tilbage, således at vi i sommerens løb virkelig kan tage fat på en kulegravning af hele landbrugets forhold og nå frem til en løsning. Det er fremskridtspartiet parat til, og det tror jeg vil tjene landbruget bedst.

Stubkjær Pedersen (CD):

Der er en del, der tyder på, at det, der kommer til at ske i salen i dag, bliver noget meget kedeligt, måske ikke for tingets medlemmer, som skal have nogle taktiske ting til at gå op her i huset, men hvem bliver sorteper? Det bliver de danske landmænd, og det er sørgeligt.

Da socialdemokratiet havde regeringsmagten, havde de en dygtig landbrugsminister, en landbrugsminister, der endda på et tidspunkt var den daværende regerings mest populære minister, hvis man ellers skal tro de meningsmålinger, der var på det tidspunkt,

og det var også en minister, som landmændene syntes om, når det nu ikke kunne være bedre, end at der var en socialdemokratisk regering.

På den baggrund forbavser det mig virkelig meget, at socialdemokratiet i dag ikke vil hjælpe dansk landbrug og tilsyneladende ikke vil det, fordi det ikke er et socialdemokratisk forslag, skønt det minder utrolig meget om det, som socialdemokratiet tidligere selv har gennemført. Man afviser altså et give den håndsækning til en branche, som virkelig har brug for den, en branche, som i 1982 netto eksporterede for 33 mia kr., som har en beskæftigelse på 230.000 mennesker, og hvor der er en lønindtægt i landbruget på 68.000 kr. om året.

Men da det ikke er et socialdemokratisk forslag, afviser man det og siger: vi vil da gerne se på det, vi vil måske godt hjælpe til med det, men lad os se det sammen med indeklån til efteråret.

Det forslag, som landbrugsministeren har fremsat, har en række fortrinlige egenskaber. For det første hjælper det mange landmænd med deres fundamentale problem, den høje rente. For det andet er det uhyre enkelt. Enhver landmand kan forstå forslaget, og ethvert medlem af dette ting burde kunne forstå forslaget. For det tredje kan det gennemføres her og nu, hvis der ellers er et flertal for det, og det vil virke lige med det samme. Der er altså al mulig grund til at få det gennemført, før vi tager på sommerferie. Dermed vil jeg ikke afvise tanker om indeklån i landbruget. De kan bare ikke rigtig kombineres med hinanden. Det er to forskellige ting.

Jeg har også forstået, at landbrugsministeren har været åben for at prøve at se på, om det ikke skulle være muligt også at lave indeklån til landbruget måske som et alternativ eller et supplement til rentesaneringsordningen, men det burde da ikke forhindre, at vi får det forslag, som her ligger færdigt og gennemarbejdet, vedtaget i dag. Vi ved, at der er en række problemer forbundet med indeklån til landbruget. Det er problemer, jeg er overbevist om kan løses, men det tager tid. Der er en masse teknik i det. Hvad skal vi indeksere efter? Landbrugsspecifikt indeks. Ja men hvad er et landbrugsspecifikt indeks? Hvad med debitor? Hvad med kreditor? Der er en række problemer. Dem må vi se på og få løst.